

3. Skall artikel 81 EG tolkas så att tredje man med ett rättsligt relevant intresse kan åberopa att en överenskommelse eller ett samordnat förfarande som är förbjudet enligt samma bestämmelse är ogiltigt och kan begära skadestånd när det föreligger ett orsakssamband mellan överenskommelsen eller det samordnade förfarandet och skadan?
4. Skall artikel 81 EG tolkas så att preskriptionsfristen för en begäran om skadestånd som är grundad på denna artikel börjar löpa den dag då överenskommelsen respektive samordnade förfarandet upprättas eller den dag då överenskommelsen eller det samordnade förfarandet upphör att gälla?
5. Skall artikel 81 EG tolkas så att den nationella domstolen, när den finner att det ersättningsgilla skadeståndsbeloppet enligt nationell rätt under alla omständigheter är lägre än den ekonomiska fördelen för det bolag som har orsakat skadan och som deltagit i den förbjudna överenskommelsen eller i det förbjudna samordnade förfarandet, ex officio skall tilldöma den tredje man som lidit skada ett förhöjt skadestånd såsom en sanktionsåtgärd mot bolaget, vilket är nödvändigt för att det ersättningsgilla skadebeloppet skall överskrida den ekonomiska fördel som bolaget erhållit, för att avskräcka från att sådana överenskommelser eller samordnade förfaranden som är förbjudna enligt artikel 81 EG upprättas?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Szombathelyi Városi Bíróság (Ungern) av den 10 juni 2004 i målet mellan Ynos Kft och János Varga

(Mål C-302/04)

(2004/C 251/09)

Szombathelyi Városi Bíróság begär genom beslut av den 10 juni 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 19 juli 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ynos Kft och János Varga beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, enligt vilken medlemsstaterna skall föreskriva att oskäliga villkor som används i avtal som en näringsidkare sluter med en konsument inte är, på sätt som närmare stadgas i deras nationella rätt, bindande för konsumenten, tolkas så, att den kan utgöra grunden för en sådan nationell bestämmelse som artikel 209.1 i Polgári Törvénykönyv (ungersk civillag) (nedan kallad Ptk) som är tillämplig när ett allmänt avtals-

villkor befinns oskäligt och enligt vilken det föreskrivs att oskäliga villkor inte i kraft av själva lagen (ipso jure) upphör att vara bindande för konsumenten, utan endast efter en formell ogiltigförklaring, det vill säga i de fall ogiltigheten görs gällande med framgång?

2. Följer det av denna direktivbestämmelse, enligt vilken avtalet skall förbli bindande för parterna på samma grunder, om det kan bestå utan de oskäliga villkoren, att inte hela avtalet blir ogiltigt, när en näringsidkares oskäliga villkor upphör att vara bindande för konsumenten på sätt som stadgas i nationell rätt, trots att näringsidkaren inte hade ingått avtalet utan dessa villkor, som utgör en del av avtalet, om avtalet kan bestå utan dessa villkor?
3. Är det för tillämpningen av gemenskapsrätten av betydelse att tvisten i målet vid den nationella domstolen uppstod innan Republiken Ungern anslöt sig till Europeiska unionen, men efter det att dess interna lagstiftning hade anpassats till direktivet?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone – avdelning 2 – av den 14 juli 2004 i målet mellan Banca Popolare Friuladria S.p.a. och Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Mål C-336/04)

(2004/C 251/10)

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone begär genom beslut av den 14 juli 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 2 augusti 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Banca Popolare Friuladria S.p.a. och Agenzia Entrate Ufficio Pordenone beträffande följande frågor:

- 1) Är kommissionens beslut nr 2002/581/EG⁽¹⁾ av den 11 december 2001 (EGT L 184, den 13 juli 2002, s. 27) ogiltigt och oförenligt med gemenskapsrätten på grund av att bestämmelserna i lag nr 461/98 och det därtill hörande lagstiftningsdekretet nr 153/99 rörande banker är förenliga med den gemensamma marknaden, till skillnad från vad kommissionen gjorde gällande, eller i vart fall omfattas av de undantag som föreskrivs i artikel 87.3 b och c EG?